

ВИЛКОВЕ – УКРАЇНСЬКА ВЕНЕЦІЯ

Місто Вилкове розташоване в Кілійському районі Одеської області, в українській частині дельти Дунаю, біля моря на кордоні з Румунією.

Це місце злиття вод Дунаю та Чорного моря.

Площа міста – бл. 460 га, а населення станом на 2001 р. – 9, 3 тис. жителів. Засноване воно було в 1746 році як поселення Липованське.

(Липовани – невелика релігійна група старообрядців, яка оселилася на території Добруджі, Молдавського князівства та східної Волощини). З 1762 року – отримало статус міста.

Це місто відоме також як «Українська Венеція» завдяки численним каналам, проритим вздовж вулиць.

Поблизу міста

розташований Дунайський біосферний заповідник, який був створений в 1998 році на базі природного заповідника «Дунайські плавні».

Тривалий час, майже до 60-х рр.. ХХ ст. човен був більш звичайним засобом пересування ніж той самий автомобіль. Однак, останнім часом багато каналів (їх місцеві називають «єриками») обміліло, а деякі засипані повністю. Система «єриків» влаштована так, що «єрики» сполучають подовжньо-поперечною сіткою два рукави Дунаю. А перекриття одного ж «єрика» веде до обміління всіх з'єднаних каналів. Втім, поплавати по місту можна, але в старій частині Вилкове. В місті також багато островів, подекуди на яких живуть люди, які принципово відмовилися від принад цивілізації : газу, електрики та ін. Точну кількість островів місцеві жителі навряд чи скажуть.

Так як місто стоїть на воді, то земля вся тут наносна. Велика частина городів знаходиться на островах, куди добираються на човнах.

Добривами на своїх городах місцеві жителі не користуються. Замість них вони використовують висушений мул, який є дуже родючим.

Городяни вирощують виноград, полуницю, яблука,
груші та ін.

Дуже гордяться місцеві своїм виноградом «Новаком» - унікальним сортом, що зростав на мулі та воді. З нього виготовляють колоритне вино, аналогів якого не має у світі.

Основною сферою зайнятості жителів «Української Венеції» є рибальство. Жителі Вилкове – природжені рибаки, які ловлять рибу виїжджаючи на Дунай, на острови чи в Чорне море. В кожній сім'ї є рибак.

Відповідно і свята у цьому місті відрізняються від звичайних по Україні :

День рибака, День річкового флоту, День військово-морського флоту та День торговельно-морського флоту.

В центрі стоїть пам'ятник рибаку. А найбільше Вилкове відоме виловом дунайки, яка йде з Чорного моря на нерест в Дунай.

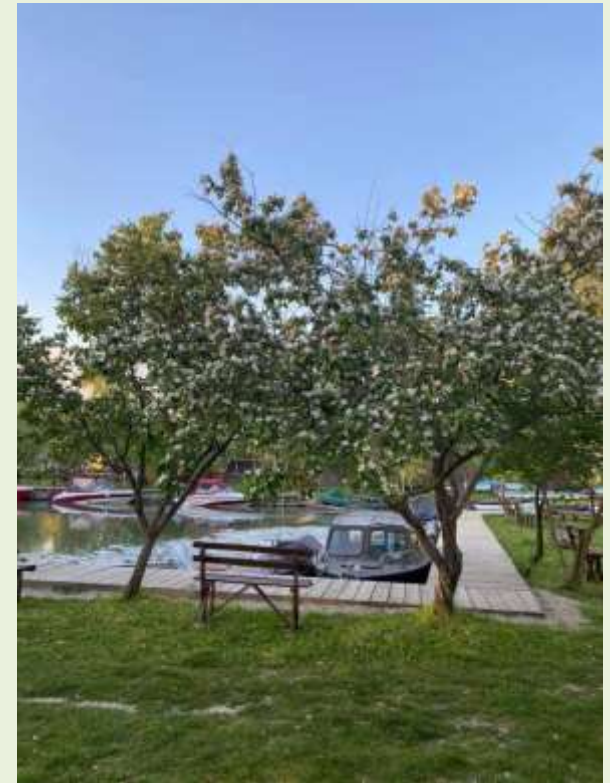

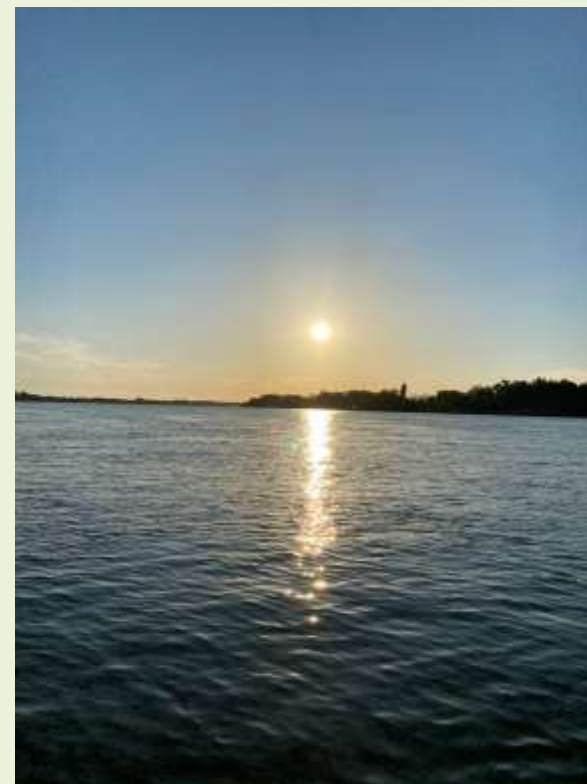
Ще одним із заробітків
місцевих є збирання
очерету, який
експортується до Європи
для виготовлення
екологічно чистих,
теплых, модних та
дорогих європейських
дахів.

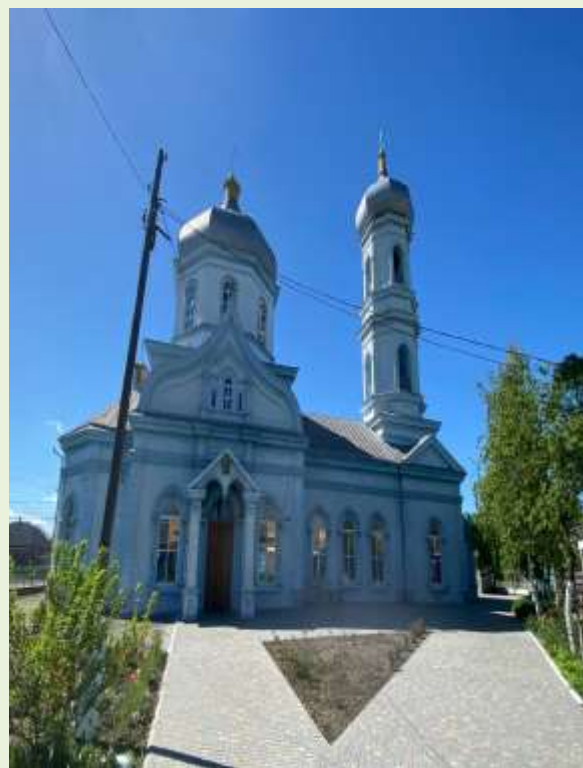
Тутешні краєвиди

Організація умов для туризму більш ніж задовільна.
Кожний куточок манить до себе шанувальників
природи.

Візит у Вилкове – унікальний відпочинок в обіймах Величної Краси нашої землі.

Цікаве місто й тим, що в деякій його частині живуть і досі старовіри (липовани) – нащадки тих, хто колись заснував це поселення. Вилкове має шість церков: дві «липованські», одну православну, та три протестанські.

У місті є пам'ятник святому Миколаю (покровителю моряків та мандрівників). А також пам'ятник старовірам.

АККЕРМАНСЬКА ФОРТЕЦЯ

По дорозі із Вилково в Одесу (хто подорожує автомобілем), неможливо не заїхати в Білгород-Дністровський, щоб подивитися на величну Аккерманську фортецю.

Аkkerманська фортеця, що в перекладі з турецької означає «білий камінь» - історико-архітектурна пам'ятка 13-15 століть. Вона – одна з найбільш збережених на території України, а за своїми розмірами – найбільша в Східній Європі.

Фортецю зведено на території колишнього античного міста Тіра, її загальна площа становить 9 га. Із трьох сторін оперезана ровом шириною 14 метрів і глибиною майже 20 метрів, а з півночі захищена водами Дністровського лиману. Всі фортечні споруди обнесено міцними стінами, протяжність яких сягає 2,5 км.

За високими стінами розміщено вежі й бастіони. Колись тут було 34 вежі, з яких збереглося лише 26, і цитадель - найбільш важлива й укріплена частинами фортеці. Раніше в ній розміщувався комендант й офіцери гарнізону, зберігався арсенал і скарбниця, в темниці утримували в'язнів.

Фортеця складалася з чотирьох дворів, кожен з яких мав специфічне призначення й міг самостійно вести оборону. До сьогодні збереглися тільки три з них. Подивитися на пам'ятку архітектури Середньовіччя приїжджають туристи зі всього світу. Вона непогано збереглася, а мальовнича природа навколо додає їй шарму. Якщо піднятися на найвищу точку споруди, можна насолодитися приголомшливими пейзажами.

У наші дні на території фортеці функціонує музей-заповідник.

Середньовічна фортеця зберігає в собі ще чимало цікавого і незвіданого. Познайомитися з ним ближче можна, відвідавши цю пам'ятку історії та містобудування, розташовану майже за 90 км від Одеси.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

При підготовці презентації були використані розповіді очевидців, інтерв'ю туристів, матеріали інтернет-ресурсів. Фото із власних збірань Лях Оксани.

Презентацію підготувала Головченко О.О.

Відділ бібліотечно-інформаційних технологій

Наукова бібліотека БНАУ